

Chương 627: Ý Định Của Christina

(Số từ: 3205)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

12:33 PM 24/11/2023

"Ugh...ugh...ugh!"

"Yêu cầu giúp đỡ."

"Àm! Àm! Àm!"

*Cạch!

Để chịu đựng cơn đau, Ludwig cắn một miếng bọt miệng và xé nát nó. Louis Ancton đã xem điều này với đôi mắt mở to.

"Sẽ đau đấy."

*Hisss!

Khi Christina đổ một chất lỏng không xác định lên vai Ludwig, khói đen bắt đầu bốc lên kèm theo âm thanh cháy khét.

"Ừc! Khụ... khụ!"

Cánh tay phải lộ ra ngoài của Ludwig sôi sục với những bóng đen.

Anh cố gắng kìm nén tiếng rên rỉ của mình bằng cách nào đó, nhưng đôi mắt anh đỏ ngầu với những tiếng rên rỉ kìm nén liên tục phát ra. Cái chết, máu đen không ngừng chảy ra từ chỗ nối giữa cánh tay phải và vai.

Với vẻ mặt nghiêm nghị, Christina dùng một số biện pháp trên cánh tay của Ludwig, trong khi Anna sử dụng ma thuật để kiểm chế toàn bộ cơ thể để ngăn anh ta vùng vẫy.

*Cụp! Crack!

Nhưng ma thuật ràng buộc Ludwig đã nhiều lần bị phá hủy và tái tạo bởi lực vật lý đơn giản phát ra từ cơ thể anh ta.

Louis Ancton, người không thể sử dụng ma thuật trực tiếp, đã kịp thời cung cấp thuốc thử, dược phẩm và cuộn giấy cần thiết cho Christina và Anna.

"Hức... ugh...ugh!"

"Chỉ một chút nữa thôi, sẽ nhanh chóng kết thúc."

Đó là nỗi đau không thể chịu đựng được đối với một con người.

Ngay cả trong tình trạng mà một người bình thường khó có thể phản ứng với cơn đau do liều thuốc giảm đau gây chết người, tâm trí của Ludwig đã bị đẩy đến cực điểm.

Sẽ có sự phản vệ ngay cả khi anh ta nhận được một cánh tay khỏe mạnh bình thường.

Tuy nhiên, đó không phải là một cánh tay con người bình thường, mà là một cánh tay đã được cường hóa bằng Ma thuật đen, chính xác hơn, bản thân nó đã trở thành một thực thể ma thuật khổng lồ.

Ludwig đã xoay sở để sống sót sau cú sốc khi nhận được cánh tay chỉ vì sức sống của anh ấy cực kỳ bền bỉ.

Như thể nhận được sự bảo vệ của một sức mạnh vô hình nào đó, Ludwig chịu đựng sự phản vệ đau đớn có thể giết chết một người bình thường hàng trăm lần.

Khi tình trạng của Ludwig cuối cùng cũng ổn định, Christina, Anna và Ludwig, tất cả đều ướt đầm mồ hôi lạnh, có thể thở phào nhẹ nhõm.

"Bây giờ cậu có cảm thấy tốt hơn một chút chưa?"

Christina hỏi, nhìn Ludwig, người không mặc áo và ướt đầm mồ hôi.

"Ừm... giờ chịu được rồi."

Ba người họ biết rằng lời nói của anh ta là sai.

Cơn đau chỉ thuyên giảm chứ không bao giờ biến mất hoàn toàn.

Chỉ là cơn đau đã không còn đến mức cậu không còn cách nào khác ngoài hét lên. Ludwig đang ở trong một tình huống mà anh ấy chỉ có thể liên tục cảm thấy cơn đau vượt quá sự nhói lên ở phần nối của cánh tay phải.

Cánh tay phải sẫm màu của Ludwig trông không giống của người sống.

Hơn nữa, tất cả các mạch máu mọc giữa cánh tay phải và vai của anh ta đều bị nhuộm đen.

Cứ như thể cánh tay phải đang bị ăn mòn da thịt.

Trên thực tế, chất độc của cánh tay phải được tăng cường Ma thuật đen đang ăn dần vào da thịt của Ludwig.

—Cánh tay của Grandmaster.

Để đối lấy nó, Ludwig đã có được sức mạnh to lớn.

Sau khi lau cơ thể ướt sũng của Ludwig bằng chiếc khăn tắm thuốc, Christina bắt đầu băng bó cánh tay phải của anh.

Bản thân chiếc băng không phải là một món đồ bình thường.

Nó không chỉ được điều trị bằng thuốc đặc biệt mà còn là một cuộn ma thuật dài.

Cuộn ma thuật dài mà Louis đã tạo ra và Anna nhận ra được thiết kế để kiểm soát phản ứng phản vệ của Ludwig và ngăn năng lượng Ma thuật đen rò rỉ ra ngoài.

Mặc dù có vấn đề với vẻ ngoài của nó, nhưng bản thân chiếc băng đã đóng vai trò bảo vệ cơ thể của Ludwig.

Anna nhìn Ludwig với vẻ mặt đáng thương.

"Ludwig... chu kỳ phản vệ ngày càng ngắn lại."

"...Luôn có cái giá phải trả cho sự gian lận."

Sức mạnh mà anh ta có được không phải là kiếm được thông qua nỗ lực.

Vì vậy, Ludwig cười khổ, nghĩ rằng việc anh phải chịu đựng nhiều đau đớn như vậy là điều đương nhiên.

Ludwig là người sống duy nhất tự mình tham gia trận chiến Grenosia.

Trong trận chiến ấy, không một người nào hy sinh.

Đó không phải là bằng chứng đủ về sự hữu ích của anh ấy sao?

Chỉ với điều đó, anh ta không còn là một người tầm thường nữa.

Anh ấy đã hoàn thành một cái gì đó.

Vì vậy, ngay cả khi anh ta chết vô ích, đó sẽ không phải là một cái chết vô nghĩa.

Nhưng chỉ một chút nữa thôi.

Trong khi cơ thể anh vẫn di chuyển, chỉ một chút nữa thôi.

Anh vẫn có thể làm gì đó.

Cơ thể anh có cảm giác như nó sẽ vỡ ra, nhưng nó không bị phá vỡ cho đến khi nó thực sự bị phá vỡ.

Nếu họ có thể kết thúc chiến tranh mà không có ai chiến đấu như thế này, đó không phải được coi là một cuộc sống có ý nghĩa sao?

Giới hạn sẽ đến vào một ngày nào đó do phản vệ, nhưng nó vẫn chưa đến.

Chịu đựng nỗi đau không khó.

Nỗi đau chỉ là một khoảnh khắc thoáng qua.
Anh chỉ sợ cơ thể mình tan nát.

Giữa cơn đau, đôi mắt Ludwig đỏ ngầu khi anh thở nặng nề.

Chỉ huy Thánh Hiệp Sĩ là một vị trí rất kỳ lạ.

Đến giờ, mặc dù sức mạnh của họ đã suy yếu, nhưng họ vẫn sở hữu đủ sức mạnh trong liên minh để được coi là nằm trong top 5, và trong số đó, họ là một tổ chức có sức mạnh quan trọng nhất trên chiến trường – sức mạnh hồi phục.

Không có lực lượng nào trong liên minh có thể bỏ qua các Thánh Hiệp Sĩ.

Không ai có thể chỉ ra sự thô lỗ của người Chỉ huy.

Và sự thô lỗ không quan trọng lắm.

Cố gắng tìm hiểu có thể dẫn đến bị tổn thương.

Bị tổn thương nghiêm trọng.

Làm thế nào mà họ nghĩ rằng họ đã có được sức mạnh ngang bằng với các lực lượng chính của liên minh?

Rõ ràng đó không phải là một sức mạnh trung thực vì nó được giữ bí mật.

Rõ ràng là họ không thể dễ dàng từ bỏ thế lực rất hùng mạnh này.

Những phương tiện liên quan để biến một điều như vậy thành có thể là độc ác đến mức nào?

Bất kể họ tưởng tượng ra sao, sự thật rằng họ không nên tìm hiểu về nó vẫn không thay đổi.

Như Chỉ huy Thánh Hiệp Sĩ đã nói, họ nên biết ơn vì Hoàng đế đã giữ bí mật cho đến nay.

Nếu họ biết, họ có thể phải chịu trách nhiệm liên quan.

Đó là lý do tại sao họ nhận ra rằng họ phải bịt tai trước sự thật.

Và một sự thật khác mà mọi người đã biết.

Tân Chỉ huy Thánh Hiệp Sĩ là một người cực kỳ khó ưa.

Và, khác với điều đó, cô ấy dường như biết sự thật.

"Thật khó chịu khi một người như cô ấy ở vị trí đó."

"Chúng ta có thể làm gì với nó đâu? Ta và Reinhardt cũng vậy."

Sau cuộc họp, Bertus mỉm cười mỉa mai với Saviolin Turner, người trông rất khó chịu trong lều của mình.

Mặc dù bản thân Bertus ít nói, nhưng Saviolin Turner lại nung nấu ý định cắt cổ tân Chỉ huy ngay lập tức nếu có lệnh mà không cần quan tâm đến hậu quả.

Nếu Reinhardt không xuất hiện kịp thời, Rowan sẽ là người đã cố gắng biến Thủ đô Đế quốc thành tro bụi.

Thật khó mà chịu được khi nhìn thấy một người như vậy, hành động như thể không có chuyện gì xảy ra, ngồi ở vị trí Chỉ huy Thánh Hiệp Sĩ với vẻ mặt bình tĩnh.

"Chỉ cần di chuyển như ta dự định là đủ. Thật khó để mong đợi thái độ của cô ấy cũng hài lòng."

Cuối cùng, bất kể thái độ của Chỉ huy Thánh Hiệp Sĩ, chỉ cần cô xoay xở xoay sở để mọi người không còn nghi ngờ nữa là đủ, theo ý định của Bertus.

Hơn nữa, thay vì di chuyển các quân cờ của mình theo ý muốn, sẽ là một tình huống tốt hơn khi đối thủ di chuyển theo ý muốn của mình.

Rowan cuối cùng đã nói và di chuyển như ý định của Bertus. Cho dù cô ấy có nói theo ý định của mình hay không, nó vẫn nằm trong phạm vi dự kiến.

Việc khuất phục Grenosia chỉ với kẻ Bất diệt chắc chắn sẽ gây ra một làn sóng lớn trong Lực lượng Đồng minh.

Họ sẽ tiến hành chiến tranh mà không sử dụng lực lượng, thay vào đó sẽ gây ra tiếng ồn đó? Bertus đã lựa chọn giữa việc cứu những kẻ Bất diệt trong thời điểm quyết định hoặc gây ra sự xáo trộn.

"Nhân tiện, tỷ lệ thiệt hại là bao nhiêu?"

"Đó là khoảng 8%."

Vì không thể không có thương vong, nên không còn lựa chọn nào khác ngoài việc kẻ Bất diệt phải chịu mất sức mạnh.

"Quả là một quân đoàn thú vị. Ngay cả khi chúng bị hư hại như vậy, chúng chỉ cần được sửa chữa và gửi trở lại chiến trường..."

Con người đã được sửa đổi thành Golem. Đó là lý do tại sao nó không phải là cái chết, mà là thiệt hại.

Kẻ Bất diệt là một lực lượng không thể chết, nhưng chúng cũng là một đội quân có thể được sửa chữa ngay cả khi bị hư hại.

Miễn là cuộc chiến có thể được tiến hành chỉ với kẻ Bất diệt trước khi lực lượng chính cần thiết, họ sẽ tiếp tục gây chiến chỉ với kẻ Bất diệt.

"Có vẻ như không còn nhiều thời gian nữa."

Turner biết điều gì sắp hết thời gian.

Tuy nhiên, đó có thực sự chỉ là kết thúc của Thảm Hoạ Công?

Saviolin Turner nhìn Hoàng đế với vẻ mặt buồn bã.

"Nói về dữ liệu chiến đấu... Tôi tự hỏi điều này có hợp lý không."

Trong chiến dịch Grenosia, chỉ có một người tham gia.

Ngoại trừ một người, những người còn lại đều là kẻ Bất diệt.

—Ludwig.

Tất nhiên, Bertus biết chuyện gì đã xảy ra với Ludwig.

Ludwig đã đạt được một sức mạnh vượt xa khả năng ban đầu của mình.

"Có thể làm điều này chỉ bằng cách cấy ghép một cánh tay sao?"

Bertus nheo mắt khi quét cơ thể của Ludwig và dữ liệu chiến đấu.

Đã quá muộn khi Bertus cố gắng ngăn chặn nó.

Đó là sau khi Christina thực hiện thí nghiệm trên Ludwig.

"Nói đúng ra, đó không phải là cây ghép cánh tay, mà là cây ghép Ma thuật đen, họ nói vậy."

Cánh tay của một con người vốn mạnh mẽ ngay cả khi còn sống, càng được củng cố thêm bằng Ma thuật đen. Tất nhiên, các mạch ma thuật mạnh mẽ và mạnh mẽ hơn đã được cấy vào, và Giả kim thuật được sử dụng để truyền sức mạnh thậm chí còn lớn hơn.

Đó không phải là một khái niệm về cây ghép cánh tay.

Nó giống như đã nhận được một phép thuật lớn hơn.

"...Điều đó có thể không?"

"Người ta nói là không thể."

"...Cái gì? Vậy, họ đã biến điều không thể thành có thể sao?"

"Không, thưa Bộ hạ."

Saviolin Turner lắc đầu.

"Họ chỉ vừa đủ sức chịu đựng một điều không thể."

Họ buộc mình phải chiếm hữu thứ mà vốn dĩ họ không thể có được.

Vì vậy, họ sẽ sớm bị hủy hoại.

Tuy nhiên, vấn đề của Ludwig cuối cùng lại là vấn đề cá nhân.

Đó không phải là sự lựa chọn do người khác ép buộc.

Ludwig đã chọn con đường này cho mình.

Vấn đề thực sự nằm ở chỗ khác.

Vấn đề thực sự của những kẻ Bất diệt.

Hiện tại, những kẻ Bất diệt thuộc về Hoàng đế, nhưng điều đó có thể thay đổi bất cứ lúc nào.

Chủ nhân thực sự của kẻ Bất diệt là ba pháp sư đã tạo ra chúng.

Các pháp sư của Đế chế cũng không thể quản lý kẻ Bất diệt, trong tình huống này. Không cần thiết, vì nền tảng đã được hoàn thành.

kẻ Bất diệt là một lực lượng cho chiến tranh.

Vì vậy, chúng sẽ không cần thiết khi chiến tranh kết thúc.

Tuy nhiên, những người sử dụng kẻ Bất diệt đã nghĩ về việc sử dụng chúng sau chiến tranh.

Làm thế nào để đối phó với điều này.

Điều quan trọng là, mặc dù ba pháp sư dẫn đầu cuộc nghiên cứu đã nhận được kiến thức từ Black Order, nhưng các pháp sư của Đế chế cũng đã tham gia vào các thí nghiệm.

Không thể giành quyền kiểm soát của kẻ Bất diệt, nhưng họ đã biết điều gì sẽ xảy ra nếu họ bất cẩn can thiệp vào ba pháp sư.

Kết quả phân tích của các pháp sư của Đế chế nằm trước mắt Bertus.

"Trực quan và rõ ràng, nhưng điều đó khiến mọi thứ trở nên khó khăn hơn."

Mặc dù nội dung rất phức tạp, nhưng thông tin quan trọng lại ngắn gọn.

Đôi mắt của Saviolin Turner mở to trước phản ứng của Hoàng đế.

"Có biện pháp hóa giải kẻ Bất diệt sao?"

Trong cuộc chiến đang diễn ra, thật không may là họ phải tìm cách vô hiệu hóa một vũ khí hiệu quả như vậy hơn là ngưỡng mộ tính hữu dụng của nó. Nhưng tại thời điểm đó, nó là quan trọng nhất.

"Không, nếu chúng ta cố gắng vô hiệu hóa chúng, thậm chí còn có những điều kỳ lạ xảy ra."

"Những điều kỳ lạ, ngài nói sao?"

"Nếu Christina bị giết, có vẻ như những kẻ Bất diệt sau đó sẽ trở thành vũ khí tàn sát bừa bãi."

"Cái gì?!"

Christina đã tạo ra một biện pháp an toàn.

Nếu ai đó cố gắng can thiệp vào nó, kẻ Bất diệt sẽ trở thành vũ khí tàn sát mà không có bất kỳ sự công nhận nào của đồng minh.

Saviolin Turner nghiêng răng.

Phương pháp này dành cho ai?

"Tại sao cô ấy lại làm một việc như vậy...?"

"Cậu ấy biết rằng chúng ta không thể can thiệp, và có lẽ cậu ấy đã cố ý cho phép chúng ta tìm hiểu về nó."

"..."

Nó không phải để giết người.

"Ta có thể cảm nhận được ý định của cậu ấy, rõ như ban ngày. 'Đừng xen vào chuyện của tôi, và khi mọi chuyện kết thúc, hãy lặng lẽ chết đi.' Đó là những gì cậu ấy muốn."

Cô ấy đã làm điều này để cứu ai đó.

Cô ấy đã lên kế hoạch này vì lợi ích của hòa bình.

Trong quá khứ, cả Ma vương và Hoàng đế đều không biết rằng Thảm Hoạ Công sẽ xảy ra nếu họ tiếp tục đi trên con đường này.

Đó là lý do tại sao Thảm Hoạ Công xảy ra.

Christina biết về những sự kiện xảy ra với hai người họ.

Vì vậy, lần này cô ấy đã cho họ thấy câu trả lời đúng.

Kẻ Bất diệt sẽ là mối đe dọa lớn nhất sau Thảm Hoạ Công.

Giết một nhà giả kim nhỏ bé có ý định giết họ bằng kẻ Bất diệt sẽ không khó.

Đó sẽ là một nhiệm vụ dễ dàng, một việc mà họ có thể làm ngay lập tức.

Tuy nhiên, vì họ không thể biết điều gì sẽ xảy ra nếu giết Christina nên họ không thể đưa ra lựa chọn đó cho đến khi Thảm Hoạ Công kết thúc.

Bây giờ họ đã biết câu trả lời đúng.

Nếu họ giết Christina, những kẻ Bất diệt hung hãn sẽ hủy diệt thế giới thay cho lũ quái vật.

Sau đó, không thể bác bỏ quan điểm cho rằng họ làm những điều này vì một mục đích cụ thể chỉ là đạo đức giả.

Nếu kẻ Bất diệt nổi cơn thịnh nộ, kẻ mạnh sẽ sống sót.

Họ có thể sử dụng Dịch chuyển tức thời hoặc trốn thoát đến một nơi xa ngoài tầm tấn công của kẻ Bất diệt.

Cuối cùng, chỉ những người không thể sở hữu sức mạnh như vậy mới chết một cách không thương tiếc.

Nhóm tuyên bố đã làm tất cả những điều này vì một mục đích không thể chọn giết kẻ Bất diệt vì sự sống còn của chính họ ngay từ đầu.

Khoảnh khắc họ đưa ra lựa chọn đó, họ có thể sống sót, nhưng lý do và mục đích của họ cho đến thời điểm đó sẽ tan biến.

Đây là một lời chế nhạo ác ý và khiêu khích.

Nếu họ quan tâm nhiều đến thế giới và những người yếu thế, họ nên chứng minh điều đó.

Giết chúng sẽ dễ dàng.

Chúng sẽ không bỏ chạy.

Nếu họ giết chúng, họ có thể sống.

Nhưng họ có thể đưa ra lựa chọn đó không?

Nếu họ chọn con đường đó, Christina sẽ cười nhạo sự đạo đức giả của họ cho đến hơi thở cuối cùng.

Nếu họ không thể lựa chọn thì sao?

Sau đó, họ sẽ bị săn lùng bởi kẻ Bất diệt sau Thảm Hoạ Công.

Không phải là họ bị ép đi theo một con đường duy nhất.

Có một con đường, một con đường rất thoải mái, nhưng đó là con đường phủ nhận mọi thứ họ đã làm cho đến thời điểm đó.

Nhưng khoảnh khắc họ đi theo con đường đó, họ sẽ phủ nhận mọi hành động trong quá khứ của mình.

Christina đã đưa ra cho họ hai lựa chọn.

"Vì vậy, cuối cùng, đó là một lựa chọn đơn giản."

—Chết.

Chỉ có họ sẽ chết.

—Sống.

Chỉ có họ sẽ sống.

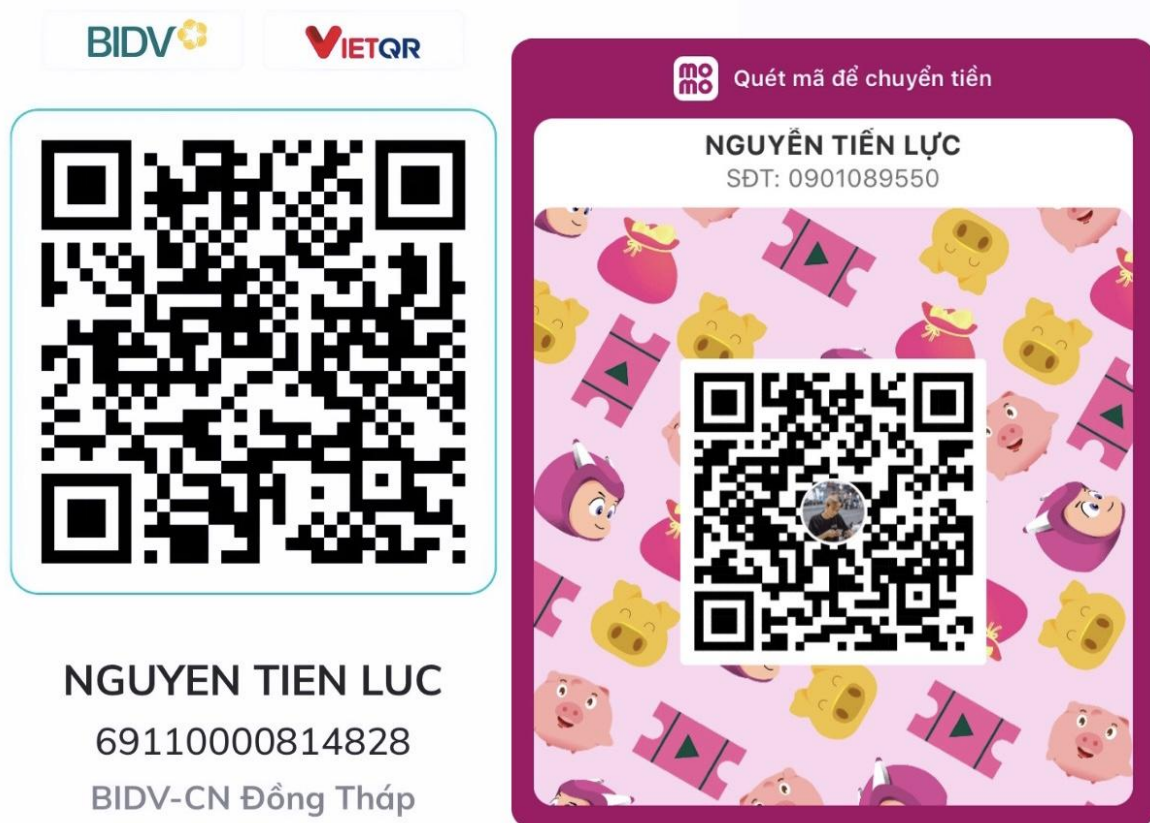
<Trans Note>

Đến cả Christina cũng đã hắc hoá.

Royal Class năm nào đã không còn nữa (π_π)

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé và mọi người có thể đọc tiếp tại Wattpad trước một chương với id tên @Tienlucc.)

THẦY HAY CÁC BẠN CÓ THỂ ỨNG
HỘ TÔI QUA:

Thanks For Reading